

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ № 32

Събеседване с кандидатите за генерален директор на БНР

08.05.2007 г.

ПРИСЪСТВАЛИ: Бойчо Кулински, доц. д-р Лилия Райчева, акад. Людмил Стайков, доц. д-р Маргарита Пешева, Мария Стефанова, Мая Вапцарова, Милен Вълков, доц. д-р Райна Николова, Стефан Димитров.

Събеседване с Антон Митов

Начало – 9.00 ч.

Експерт-протоколист: Велимира Костова

Мария Стефанова откри събеседването с приветствие към всички участници и пожелание за хладен ум, чисти ръце и горещо сърце. Тя припомни правилата на събеседванията: събеседването продължава 90 минути. 30 минути се отделят на кандидата, който да представи своята концепция за бъдещото развитие на БНР. Останалите 60 минути членовете на СЕМ задават въпроси.

Антон Митов: Добро утро. Интересно е да си първи. Вие знаете какво мога. Чели сте концепцията ми. Единият вариант е да я прочета отново, а другият – да наблегна на основните моменти. Ще предпочета втория. Важно за мене е да се развие продуцентството. Националното радио има сериозна конкуренция в лицето на останалите радиа. Но трябва да се захване с продуциране, отделно от държавата. Фондът на радиото е много хубаво нещо. От Златния фонд може да се почерпи много. Аз се интересувам от музика и се радвам на дискове, произведени от радиа. Попадал съм на циганска музика и танга. Не от едно радио, а от цял свят. Ако може

и ние да произвеждаме такива неща. Хората се насочват да го правят. Средата на 90-те години в програма „Христо Бонев” почнахме това. Но поради недостатъчна организираност на отделните връзки, нещата пропаднаха. Едно е да се произвежда предаване, но нещата замират дотук. Всеки би си купил добрите имена. Виждате какъв успех има Мюзик Айдъл – тези от вас, които го гледат. В радиото има добри професионалисти, които могат да организират всичко това. Въпросът е как да се организират нещата по-нататък. Да вземем англичаните за пример – когато се чуе диск на ВВС, това звучи сериозно. Но в България не е така. Когато има външен продуцент, който дава парите, той поръчва музиката. Ако се засили рекламата и адвокатите ни бъдат по-стабилни, ще свършат работа. Публиката ще може да се преориентира. Това ще се отрази и върху заплащането в радиото. Детският радиохор е много добър. Генералният директор трябва или да е мениджър, или да е известна личност.

Стефан Димитров: Няма ли да има Управителен съвет, ако станете генерален директор?

Антон Митов: Не, нямам намерение да има такъв. Генералният директор ще участва в продуцирането на дисковете.

Стефан Димитров: Аз вече успях да си купя дискове с приказки, записване в радиото. Как става това?

Антон Митов: Да, радиото притежава правата. Но не е невъзможно да се издадат тези записи. Има и радиопиеси, които са много добри и могат да бъдат издадени.

Лилия Райчева: Аз искам да Ви поздравя за тази нова посока. Г-н Митов, Вие почти 30 години сте в радиото. Имате голям опит. Завършил сте журналистика. В тази връзка искам да Ви подаря книгата „70 години българско регионално радио”. Харесва ми идеята Ви за продуцентството. Споделете как си представяте новото медийно обслужване.

Антон Митов: С риск да се повтори, отново ще го свържа с продуцентството. Интернет също влиза в схемата. Архивът ще се качва на сайта и колкото да са евтини рекламите, ще стане скъпа услуга. Сайтът трябва да се развие. Студио 1, когато се правят концерти, също може да се свърже със сайта.

Националното радио може да предостави тази услуга. Консервативността в радиото трябва да се запази. Бих искал като човек и слушател да имаме тежко национално радио. Когато настъпиха промените, радиото трудно се развали, организацията му се запази. То оцелява през годините. Ако стана генерален директор, ще насоча усилията си основно да дълбая в интернет.

Лилия Райчева: Само там ли?

Антон Митов: Предстои цифровизация. Трябва да се бърза. Да се води борба с консервативността на администрацията. Всичко това се отнася и до регионалните радиа. Бих искал също да се възстанови Радио „София”.

Маргарита Пешева: Поздравявам Ви за куража да участвате в конкурса. Вие представихте една есеистична и емоционално ангажирана концепция. Предлагате да се развият пет направления на продуциране, но те не са от един порядък. Значи ли това, че продуцентското начало ще отмени специализираността на програмите „Хоризонт”, „Христо Ботев”, регионалните радиостанции и „Радио България”? В тази връзка аз имам два въпроса към Вас. Първият е: има ли съдържателен класификатор на отделните програми? И вторият е относно външните продукции. Те не покриват 10% от програмата. Ще бъдат ли стимулирани?

Антон Митов: По първия въпрос, диференциацията ще се запази. Регионалните предавания трябва да бъдат повече от 18 часа. Специално акцентирам върху това, че в „Христо Ботев”, която дава художествените произведения, ще се задълбочи продуцентското начало. Не е невъзможно това да се постигне. В „Хоризонт” се правят забавни предавания. Националното радио няма да произвежда върховни глупости, а премерени продукти. Например, предаването „Тромбата на Вили”. То би могло да се издаде на дискове и да има огромен успех. Който предлага добър продукт, който се слуша, ще получава и повече. Но административната процедура, през която трябва да се мине, е много тежка.

Бойчо Кулински: БНР е тежка структура. Продуцентското начало ще се приеме ли с ентузиазъм?

Имам и още един въпрос. Заявили се в концепцията си, че в „Радио България” продуцентството не бива да се въвежда. Откъде точно ще стартирате, за да покажете, че продуцентството има бъдеще?

Антон Митов: Дано влязат нови постъпления във Фонда за радио и телевизия. Оттам бих започнал.

Маргарита Пешева: Той беше закрит 2003 г.

Антон Митов: Би могло да се опита. Стартирането би било от „Христо Ботев” към „Хоризонт”. „Хоризонт” има добра продаваемост.

Бойчо Кулински: Златният фонд използван ли е достатъчно?

Антон Митов: Той е на 50 години и не е използван. В него има невероятни неща. Преди време направих от четири гласа цяло предаване: на цар Борис, Стамболийски, Тодор Живков и Елин Пелин. Никой не разпозна никого. Това беше по времето, когато водех „Антон Митов шоу”. Това беше нощно предаване, знаете колко се слушат те. А телефоните загряха от обаждане.

Стефан Димитров: В тази връзка пак се сетих за диска. Очевидно изтича информация. Някой вече се е сетил да направи това.

Антон Митов: Това трябва да се спре. Знам как заплащат Музикаутор и Профон, Юридическото звено и рекламата трябва да засилят работата си. Радиото е сериозна институция. Частните радио трудно набират рекламодатели, докато националното радио има повече механизми.

Райна Николова: Поздравявам Ви за Вашето участие. Бих искала да Ви задам два въпроса. Първият е относно заплащането на труда. В момента положение то е – твърда средна заплата и ниски хонорари. Какво е Вашето намерение?

Антон Митов: Ако бъде избран за генерален директор и продуцентското начало се развие, който произведе продукт, ще бъде стимулиран.

Райна Николова: А „Радио България”? Там не предвиждате развитие на продуцентското начало, какво ще стане с тях?

Антон Митов: Там просто няма как това да стане. Правил съм в „Радио България” предаване за Куба. Търсил съм нещо интересно. Трябва есенцията от „Хоризонт” да преминава там. Може и нощем. А стимулирането там е на друг принцип. Не е нужно да се разбива установеното.

Райна Николова: Вторият ми въпрос е: кой трябва да бъде главен продуцент? Генералният директор ли?

Антон Митов: Донякъде. Но някой трябва да му помага. Трябва да има главен продуцент с мениджърски способности.

Райна Николова: Казвате, че продуцентите трябва да се съобразяват с обществената заявка и спецификата на БНР. По какви критерии може да стане това?

Антон Митов: Трябва да се съобразяват преди всичко със ЗРТ и Закона за авторското право. Общественото начало предполага от своя страна някакъв консерватизъм в поднасянето. Трябва да се запази хубавото поднасяне.

Мария Стефанова: Вие имате опит с регионалните радиа. Кой от всички принципи, които предлагате, ще бъде водещ в регионалните радиа?

Антон Митов: Мобилността. Документите за всяко начинание трябва да са изпипани. А там не се задълбава. В София организацията е тромава. Преди време си бях донесъл компютър от къщи, за да свърша работа, и хората ми се разсърдиха. Минах през сума инстанции. Имаме много тежки комисии. Но въпреки всичко, с търпение и усилие може да се прокара всичко.

Стефан Димитров: Колко души има в регионалните радиа? Ще има ли промяна в тяхната структура? Сега има по 8 души на магнетофон. И още - духът да е тежък и старомоден – добре, но не бива ли да сме по-мобилни при новите технологии?

Антон Митов: При провеждането на цифровизацията е неизбежно да има преквалификация на хората. Например, звукооператор и звукорежисьор трябва при музикално предаване, но не и при новините. Трудно е обаче да се направи нещо, ако започнеш с уволнения. Звукооператорът, например, при провеждането на продуцентското начало може да участва при определяне качеството на звука.

Мая Вапцарова: В киното първи въведохме продуцентския принцип. Поздравявам Ви и за идеята за фонда.

Антон Митов: Тя може да се развие. Особено в „Христо Ботев“. Там може много да се продуцира. Не може „Ботев“ да е наказателна програма за неудобни журналисти.

Мария Стефанова: Надявам се, нямате намерение да върнете онова време.

Антон Митов: Не.

Лилия Райчева: Казвате, че ще съхраните консерватизма. Но съвременните медии са фрагментирани. От една страна – трябва да овладеете цялата аудитория. От друга – да откликнете на интереса на малките групи.

Антон Митов: Това могат да направят регионалните радиа. Частните си имат своя ниша. Националното радио – не. В ВВС, например, слушателите могат да определят тематиката на предаванията. При нас често има желание слушателските обаждания да се сведат до минимум. Така че смятам да модернизирам, но да запазя консервативния дух.

Маргарита Пешева: Бих искала да допълня въпроса на Лилия Райчева – малките аудитории само в регионалните радиа ли ще бъдат застъпени? Няма ли така граничните райони и малцинствата да бъдат поставени в неравностойно положение?

И допълвам въпроса си – на практика смятате да управлявате радиото както се управлява комерсиално радио ли?

Антон Митов: Не. Предаванията за малцинствата ще се запазят, те не бяха лоши. Могат да се излъчват и по националния ефир. Не механично, разбира се. Но един качествен продукт винаги може да се излъчи. Но не е добре да се чуват в националния ефир чайки, например.

Людмил Стайков: Благодаря Ви, интересно ми беше да се запозная с Вашата цялостна, добре мотивирана концепция. Отговорите Ви бяха задоволителни и очертава картината на намеренията Ви. Нямам специални въпроси.

Антон Митов: В заключение още веднъж искам да подчертая: имаме културно богатство. Запазили сме го като глас. Това трябва да се извади на бял свят. Това е важно и ще облекчи хората. Ако издадем Дико Илиев, например.

Стефан Димитров: Фондът трябва да се ползва. Това е ясно. Но сега как се ползват песните? Преди всяка седмица редакторите си взимахме музиката и се следеше кой какво пуска. Така се спазват авторските права.

Антон Митов: Има фонд на личности, които даже не са познати. Аз например се изумих от записите на Елин Пелин, когато ги прослушах. Беше

издаден един архивен диск на радиото, но не за продажба. Могат да се издадат цели поредици на отделни автори.

В заключение искам и да благодаря за книгата.

Поради изчерпване на въпросите и изтичане на времето **Мария Стефанова** благодари и закри събеседването.

Събеседване с Иван Виденов

Начало 10.40 ч.

Мария Стефанова откри събеседването, пожела на добър час на кандидата и отново запозна аудиторията с регламента на събеседването.

Иван Виденов: Благодаря Ви.10 страници са твърде малко, за да се представи БНР, което, заедно с БНТ и БТА, е ключова институция в страната. Аз съм аматьор в това състезание. Започнал съм професионалната си кариера в радио „Витоша” след конкурс, на който се явиха 260 души. Спечелих го без намесата на никакви политически и финансови фактори. Учех „Счетоводство и контрол” и се отказах. Посветих се изцяло на радиото. Там ми помогнаха много. В последствие комерсиалното в радиото надделя. Изгоряха много хора, между които Тодор Колев, Игор Марковски. Тогава отидох в БНР, в Спортна редакция. Там ме посрещна Теодор Черешев – много толерантен човек. Директор на „Хоризонт” тогава беше Мишо Димитров. Скъсах ме от работа. Впоследствие обаче импровизацията беше сведена до минимум. Вярвам, че СЕМ е независим орган. Тук има хора, които разбират и вярвам, че ще направят добър избор. Аз съм независим. Имам желание да работя. Оставих специалността си „Счетоводство и контрол”, за да работя в радио. Вярвам, че тук сте способни да направите правилна преценка. Решението ми

да кандидатствам е лично мое. Не съм говорил с Красимир Гергов, нито с Поля Станчева или Георги Първанов. Вярвам, че БНР е независимо радио. Трябва да се ценят способните хора. Разбира се, аз уважавам останалите господа. Вярвам в компетентността и независимостта на СЕМ. Вие тук сте избрани от президента, предполагам. Докато аз съм независим, нищо не зависи от мен, не съм подкрепен от никоя политическа сила. Превеждал съм за НСРТ на английски език. Експертите от НСРТ не искаха да превеждат. Превеждах концепцията на Иван Бориславов за генерален директор на БНР.

Стефан Димитров: Да Ви върна към днешната тема.

Иван Виденов: Първо: Желая искрено и силно да работя в радио. Второ: Съзнавам, че постът генерален директор на БНР е по-скоро административен. Поля Станчева съм срещал два пъти. Караха ни в „Радио България“ да качваме материали на сайта, което не се плащаше. Искам да съм радиочовек.

Милен Вълков: Конкретизирайте се върху концепцията си, моля.

Иван Виденов: Това е мой личен избор и план. Имам желание да се развивам в BBC и CNN. Ралица Василева постъпи в CNN. Възхищавам ѝ се. Мисля, че е една от най-известните българки в момента. Аз съм в английска редакция. Мисля, че английският език е определящ за човека.

Мария Стефанова: Аз също Ви моля да се конкретизирате върху темата на събеседването.

Маргарита Пешева: Моля Ви да представите идеи за развитие на БНР.

Иван Виденов: Правя известно встъпление. БНР е институция. Случайно разбрах, когато попаднах в него, че съществува Радио „България“. Това е богатство. Малко са тези богатства. Започнало е излъчване една година преди Националното радио. Разполага с прекрасни преводачи, които ще се пенсионират. То може да бъде мост БНР да стане обществена медия, каквато не е. Тя е по-скоро държавна медия. Радио „България“ прави предавания на 10 езика за чужбина на сайта на радиото. Това е гласът на България по света. Трябва да поддържаме и пропагандираме националната си идентичност – Перперикон, съкровищата на Казанлък. В Радио „България“ работят отлични специалисти. Щастлив съм, че попаднах при тях. Там научих английски език.

Мая Вапцарова: Може би е добре ние да задаваме въпроси, защото той е притеснен.

Бойчо Кулински: Концепцията Ви е добър опит за маркиране на проблематиката. Цитирам: „Настоящата структура не се нуждае от революционни промени”...В същото време казвате, че настоящият директор има административни, не програмни функции.

Иван Виденов: Поля Станчева е 30% радиочовек и 40% казионен журналист, но тя формира у хората доверие, че ще получат тринайстата си заплата и картичка за рождения ден. БНР е динозавър. Там революционни промени не може да има. 90% трябва да остане това, което е, 10% могат да се осъществят промени. БНР е 60% „Хоризонт”, 30% „Ботев”, 10% - Радио „България”. Спешно трябва да се направят промени в Радио „България”. Там има добри специалисти.

Мария Стефанова: Как точно си представяте Радио „България” да стане мост?

Иван Виденов: В момента в Европа от една страна върви глобализация, от друга – индивидуализация. Кой ще представи България на света? Радио „България”. Реализирани са много предавания за култура, изкуство и история. Сайтът е прекрасна идея, но не се реализира достатъчно добре.

Маргарита Пешева: Важна функция на генералния директор е да бъде диалогичен. Да не води лични битки в радиото. А публично сте обявили, че ако спечелите, ще гоните хора. Как ще работите с хората?

Иван Виденов: Когато реализирах интервюто за Фрог нюз, то не беше записано. Водено е по записки. Трима господа се явиха в един екип като кандидати за генерални директори – Чавдар Стефанов, Петър Галев и Красимир Луканов. Вие трябва да прецените как могат трима души да се явяват в екип. Това е индивидуален избор. Тези хора са участвали в управлението на радиото досега.

Маргарита Пешева: Все пак аз Ви питам как ще работите с хората в радиото?

Иван Виденов: Аз работя с хора добре. За мен е важно в работата дали човекът е радиочовек.

Райна Николова: Благодаря Ви за участието. В своята концепция като основна задача поставяте разширяването на тематичния профил и обхват на „Хоризонт“, „Христо Ботев“ и останалите програми. Какви стъпки ще предприемете за това?

Иван Виденов: БНР не е обществена медиа. В цивилизованите държави обществените медии имат 4 програми. Имам намерение да създам Топрадио, в което да няма музика, а само мнения, коментари, нещо като Хайдпарк. В България не всеки може да изкаже мнението си. „Хоризонт“ е добре, „Христо Ботев“ също. Радио „България“ е проблемният пункт. Там нещата трябва да се правят добре.

Райна Николова: Кое е предаването, което винаги сте искали да звучи в ефира на БНР?

Иван Виденов: „Неделя 150“ трябва да звучи по-безпристрастно. Има какво да се желае. Получил съм от БНР като слушател каквото съм очаквал. Това радио не може да се революционализира. 10% промяна може да си осъществи. Радио „България“ е това, което трябва да се промени.

Лилия Райчева: (Поздравява кандидата и му подарява цитираната вече книга.) Искам да кажа, че г-н Виденов е един от редките случаи, когато някой отива от частно в обществено радио. Учил е „Счетоводство и контрол“, което е важно за генерален директор, който трябва да има и качества на мениджър. Харесва ми и идеята за Топрадио, обществото ще го припознае като свое. Първият ми въпрос е: какво ще създаде новото качество на програмите?. Вторият: казвате в цитираното си интервю, че има неуредици, с които не се примирявате, свързани със заплащането. Казвате, че в Радио „България“ за превод се вземат по 5 лв., а Силвия Великова взема две заплати за репортаж. Как си представяте в радиото да дойдат приходи?

Иван Виденов: Уважавам „Хоризонт“, но те експлоатират Радио „България“. 61 000 лв. за командировки в чужбина са отредени за тях. А в Радио „България“ има преводачи, които знаят за какво става въпрос. Когато трябва да отидат в чужбина, от „Хоризонт“ знаят английски, а когато трябва да се направят преводи – търсят Радио „България“. В Радио „България“ преводачите са ресурс. Научил съм от тях много.

Лилия Райчева: Уточнявам още веднъж въпросите си – става дума да програмите и финансирането.

Иван Виденов: По отношение на финансирането – има силни архиви. Така може да се избяга от типа държавно радио. Да се избяга от финансирането като на държавно радио. Това е сянка. Националното радио има ресурс да докарва допълнителни приходи. Да не се държавата с радиото. Искам да се уча в BBC и Reuters, за да вкарам този опит на Балканите.

Поради изчерпване на въпросите **Мария Стефанова** благодари на кандидата и закри събеседването.

Събеседване със Стефан Радованов

Начало 12.30 ч.

Мария Стефанова откри събеседването, благодари на г-н Радованов, че се е отзовал по-рано от посоченото време и припомни регламента.

Стефан Радованов благодари, че е допуснат до участие и предложи мултимедийно представяне на концепцията си за развитието на Националното радио „БНР в прехода към цифровизация”.

Мария Стефанова: Благодаря за ясно поднесената концепция.

Лилия Райчева: Много ми беше приятно да чуя концепцията на Стефан Радованов, който има и творчески, и организационен, и управленски доказан опит извън страната. За мен конкурсът започва сега. Искам да открия концепцията му. В последно време медиите минават от културната и образователната към информационната сфера. Парадоксът е, че програмата с най-много компоненти – „Хоризонт” – най-малко присъства в интернет. Радиото е принудено да подобри и разнообрази програмите си, за да не се маргинализира. В същото време то трябва да се вмести в сегашните финансови параметри и човешки ресурси. Радвам се да чуя и Вашите разсъждения относно радиоразпръскването. В тази връзка искам да

ви задам два въпроса: първо, доколко е независимо БНР от главната си точка на разпръскване. Защото излиза, че БТК са продали технологичната независимост на обществените медии. И втори въпрос: хубаво е, че предвиждате прозрачност при разходването на средствата, но все пак, как точно ще оповестявате средствата.

(Благодари му за участието и му подарява книга.)

Стефан Радованов: Първо ще говоря за финансите. Прозрачността започва от това, средствата да се обсъждат със структурите, преди да се предложат на Управителния съвет. Трябва да се осигури технологично обновяване на радиото и да се изградят пера за стимулиране на активните и мислещите сред работещите. Да се направи реконструкция на помещенията. Да се разпределят справедливо средствата, да има самостоятелност и отговорност на разходването на средствата. Бюджетът сега не е много ясен.

По първия въпрос – радиоразпръскването не е независимо. Борим се с БТК. Ние сами се справяме с технологичните проблеми. Не разчитаме те да инвестират средства за нашите цифрови предаватели. Ние излъчваме цифрово, но оттам предавателите се поемат от БТК. Добре е да се появят нови играчи. БНР трябва купи нова предавателна мрежа.

Стефан Димитров: Каква част от бюджета отива в БТК?

Стефан Радованов: Повече от 50%. До 80%.

Стефан Димитров: Бюджетът не е истински в такъв случай. Ако новите собственици поискат други пари, какво става?

Милен Вълчев: Искам да добавя нещо към въпроса: какво значи алтернативна собствена предавателна мрежа?

Стефан Радованов: Други участници, освен БТК, ние да сме наематели.

Райна Николова: Поздравявам Ви с участието в този конкурс. С коя своя стъпка като участник в управлението на радиото се гордеете?

Стефан Радованов: Лицензирах някои незаконни програми, имам концепция за програмата в София, в която да се включат малко, добре обезпечени хора, 20 човека могат да правят 24-часова програма.

Бойчо Кулински: Каква е готовността в БНР за старт на новата програма?

Стефан Радованов: Имаме обявен конкурс, вече имам 8-10 човека предвид. Не е лесно да се намерят хора. А те трябва и да преминат обучение.

Райна Николова: Хората се нуждаят от промяна. Какво по-модерно може да се въведе в програмите?

Стефан Радованов: Първо, добре е да се съкратят говорните модули. На 3-4 минути е добре да има разнообразие. Не само с интервюта по телефона, а и с репортажи, нови сигнали, ново звучене.

Райна Николова: Вие сте член на ръководството на БНР. Има ли корупция там според вас?

Стефан Радованов: Аз се занимавам с програмите, там няма как да има корупция. А и в държавата има органи, които да се занимаят с това. Някои неща са доста пресилени и се разпространяват слухове.

Маргарита Пешева: Аз Ви поздравявам за презентацията, с която защитихте своята позиция и уважихте всички ни. Имам няколко въпроса към Вас: първо, новите две програми, които искате да въведете – младежка и образователна. Една нова младежка програма няма ли да разглежда слушателя като потребител, да се превърне във влошен „Хоризонт“? Второ, образователната програма – за да се развие, трябва да се отграничи от „Христо Ботев“, а тя самата как да се развива? И новата регионален профил ли ще има? И трето, как ще ги стартирате – веднага или на бъдещия цифров мултиплекс?

Стефан Радованов: Ще отговоря отзад напред. По-лесно е в бъдеще, но и сега има технологична възможност на базата на аналоговата технология да има до две цифрови програми. По втория въпрос – въвеждане на новите програми означава да се преформатират старите, за да няма дублиране. „Ботев“ ще остане елитарна и в София, и в страната, а образователната ще бъде насочена към семейството в най-широк смисъл. Възпитание на подрастващите, нещо като семейно радио.

Стефан Димитров: Ще има ли съкращения? Радио „България“ къде ще отиде? И още нещо. Тия дни слушах „Неделя 150“. От началото до края – нито една българска песен. Само джаз и англоезична музика.

Стефан Радованов: Недопустимо е да липсва българска музика.

Стефан Димитров: Допълнително материално стимулиране предвиждате ли?

Стефан Радованов: Трябва да се запазят хонорарите за наистина качествения труд. Не отричам хонорарите. Самата идея те да липсват ще е демотивираща. Съкращенията смятам да избегна, по-скоро ще има преобучение и претрансформация в нови посоки, за да уплътняваме работното време. Това е сложен процес. Ако някой не се справи – ще си иде, но преди това ще му се даде възможност да се преквалифицира в новите технологии. В БНР работят добри професионалисти. Те обаче трябва да бъдат мотивирани. И да не се уплашат.

Мария Стефанова: Какво мислите за форматното радио? Навсякъде навлизат търговски, частни оператори. Информационно-музикалният формат, който аудиторията предпочита, не е ли с изтекло време?

Стефан Радованов: Не, напротив, такива радиа никнат като гъби. Но БНР няма такава програма. Колкото и значим да е някакъв разговор, той не бива да тежи, трябва да е разнообразен с музика.

Бойчо Кулински: Говорите за образователна и младежка програми. За да изпълни мисията си, БНР неминуемо трябва да създаде нови програми. А как ще ги реализира със сегашния ресурс?

Стефан Радованов: Има диференциация на аудиторията. Различните групи имат различни изисквания, а това изисква различен подход, поради което се налага и въвеждането на нови програми. Тематично аудиторията също е диференцирана. Не може една програма да удовлетвори всички изисквания.

Бойчо Кулински: Цифровизацията в какво ще Ви помогне за това?

Стефан Радованов: Първо, ще се създаде възможност повече програми да звучат в ефира. На един цифровизиран канал могат да се излъчват 10-15 програми. Второ, така ще се създаде възможност за различен тип програми: до поискване, блок програми, формирани от слушателите програми. Да слушаш каквото искаш, когато искаш и както искаш.

Маргарита Пешева: Няма ли опасност да се развалят програмите?

Милен Вълков: Мислили ли сте върху това, да се продуцира излъчване в чужбина. Не само за трайно пребиваващите там, но и за други, които временно пребивават там и биха искали да са в течение на случващото се у нас.

Стефан Радованов: На сателита могат да се качат националните програми. Освен това може да се осъществи договаряне с местни радиостанции, което ще излезе по-евтино, отколкото ние да надуем предавателите. Не само Радио „България” може да информира диаспората в чужбина. В цифров обхват DRN можем да качим 6 часа от „Хоризонт”. Така ще достига до крайните граници на Европа.

Милен Вълков: Езиковият спектър търпи ли корекции?

Стефан Радованов: Преди две години говорихме с МВнР. Идеята е заедно да обсъдим приоритетите в излъчването зад граница.

Мая Вапцарова: Не сме ли длъжници на балканските страни? В Европа сме, а нямаме информация за Европейския парламент. Представях си Балкан айдъл, например... И вторият ми въпрос е, как смятате, че могат да се интегрират отделните звена и програми?

Стефан Радованов: По втория въпрос, интегрирането може да стане в компютърна мрежа за цялата страна. Така например аз бих могъл да вляза в компютъра на колегата от радио „Варна”. Така ще комуникираме по-добре. Защото сега регионалните програми са изолирани.

Колкото до балканската мрежа, и сега „Христо Ботев” има радиомост на балканските страни. Добре е да го направим балканска радиомрежа.

Поради изчерпване на въпросите и изтичане на определеното време **Мария Стефанова** благодари на кандидата за представянето и закри събеседването.

Събеседване с Валерий Тодоров

Начало 15.15 ч.

Мария Стефанова откри събеседването, приветства кандидата и припомни регламента.

Валерий Тодоров представи мултимедийна визуализация на своята концепция, като направи кратко встъпление: както знаете, аз съм работил в „Христо Ботев“, после в „Хоризонт“, преминал съм всички стъпала. Работил съм в чужбина, бил съм директор на Дирекция Радиоразпръскване” и радио „Благоевград“, което е лидер в Югозападния регион. Според мен срокът от 3 години за един мандат на генерален директор е недостатъчен. През първата година той следва инерцията от предишния, през втората година започва да въвежда своите начинания, третата следи какво се случва, но не е наясно дали ще може да продължи започнатото.

Маргарита Пешева: Благодаря за представянето на концепцията Ви. С него нашият конкурс става все по-силен. В нея Вие прекрасно защитавате позицията си в Националното радио. Имате няколко интересно идеи: Първо, „Хоризонт“ да гостува в малките селища. Второ, „Христо Ботев“ да стане семейно радио. В тази връзка бих искала да задам въпрос: ако слезе в малкия град, програмата няма ли да се трансформира от елитарна в регионална? Третото намерение, което ме заинтригува, е идеята Ви за създаване на Рекламно-издателска къща и издаването на Златния фонд като нотна тетрадка, обособяването отново на програма „Орфей“. Освен това Вие добавяте още два града към регионалните радиа: Бургас и Кърджали. Въпросът ми е, ще имате ли възможност да обезпечите новите станции. Програмите ще бъдат ли качествени? И последният ми въпрос е, как ще цифровизирате архивите?

Валерий Тодоров: Идеята ми е програма „Христо Ботев“ да има възможност да създаде активно взаимодействие между музикалните състави и бъдещата Рекламно-издателска къща. Да посредничи, да прави предавания на колела, да запознава страната с проблемите на малкия град. Така ще се създаде

контакт на малкия град с големия свят, а с нашите състави и творците, наши гости, ще осъществяват жив контакт. Малкото и голямото ще се съчетаят в едно.

По повод на Бургас и Кърджали – мотивирана е необходимостта от създаване на радиа в тези градове. Бургас е голям културно-икономически център. Развива се и като туристически център. Тази специфика на града трябва да бъде отразена. Колкото до Кърджали – за да се активизира местното население, трябва да се излъчва на два езика.

Относно цифровизацията – добре е да се използва опитът на международните организации. Колегите полагат усилия, но Златният фонд досега има пасивна позиция. Той трябва да стане активен във въвеждането на новите технологии. Необходимо е да се инвестира в тази важна страна от развитието на радиото.

Лилия Райчева: Радвам се да забележа, че от четирима кандидати имаме трима випускници на Журналистическия факултет. В биографията на Валерий Тодоров фигурира още Гимназия по програмиране – технологичен профил. 25 г. е работил в БНР и БНТ. Има голям опит. Директор е на Радио „Благоевград”. (В тази връзка му подарява цитираната вече книга.) Имам два въпроса към Вас. Първият е свързан с обезпокояващото разпространение. Има 52 неусвоени честоти. При опита дотук, как ще започнете да отвоювате независимостта на БНР? Вторият ми въпрос е свързан с това, че разчитате на преминаване към безлентови технологии в радиоразпръскването. Разкажете по-подробно за това.

Валерий Тодоров: По повод неусвоените честоти в стратегическите райони – това зависи от БТК. Ние можем да развием мрежа от малки предавателни мощности. Лостовете ни за натиск върху БТК са малко. Държавата да изкупи предавателния комплекс от БТК – това е неизгодно и за БТК. Сложно е. Другият вариант е да се предаде на управлението на БНР. Но ние нямаме кадри и опит в това. Трябва да има самостоятелна структура, която да поддържа ангажимента по международното радиоразпръскване.

По втория въпрос – цифровизирането на етапа от запис до предаване на гласа трябва да завърши до 2 години. Радиото работи с програмата Delet+. Регионалните станции обаче работят на 5 различни вариант на програмата. Delet+

от Новини на „Хоризонт“ трябва да се съвмести с регионалните. Да се запишат програмите и да се зложат в регионалните станции. Работата с техниката донякъде е и въпрос на лична технологична грамотност. Благоевград по слушаемост надвишава останалите национални програми. Единствено регионалните радиостанции са с 4 предавателя.

Райна Николова: Поздравявам Ви за Вашето представяне. На 25.01.2010 г. БНР ще навърши 72 години. Какво от концепцията си бихте искали да видите реализирано тогава?

Валерий Тодоров: Ако 2010 г. БНР има обновени програми. Ако цифровото излъчване бъде факт поне в два от форматите. Ако даде визия за себе си в различните формати. „Хоризонт“ – да има по-широк обхват на излъчване, а „Ботев“ – разширена културна програма. Най-вече – ако променим отношението си към радиото. Ако направим сайта форум за запознанство с българите по света. Човешката личност да е в центъра. Новата представа за радиото като средство за общуване да бъде осъществена – това бих искал да бъде реализирано дотогава в БНР.

Райна Николова: Какво ще кажете за съблюдаването на авторското право в БНР?

Валерий Тодоров: Често при честването на годишнина на известен автор се създава обществен комитет за издаване на творбите му. БНР предоставя правата върху тях и контрол върху процеса по-нататък не се осъществява. Взаимоотношението между медиата и собственика на авторските права трябва да се изяснят.

Райна Николова: Част сте от сегашното оперативно ръководство на БНР. Има ли корупционни практики в Националното радио?

Валерий Тодоров: Не разполагам с такива факти и не бих се наел да коментирам.

Мария Стефанова: Напоследък навлизат и се разработват различни формати на радио. Как смятате, форматът на „Хоризонт“ като информационно-музикално радио остарял ли е?

Валерий Тодоров: Остарял е начинът, по който работим. Ако новите технологии и програмата бъдат съвместени, „Хоризонт“ ще се мотивира за нов поглед към формата.

Мария Стефанова: Как ще се промени „Неделя 150“?

Валерий Тодоров: „Неделя 150“ представлява двустранен двубой между водещ и събеседник. Лична позиция, експертна оценка, разследваща журналистика липсва. Необходим е обратен диалог със слушателя. Очевидна е необходимостта по друг начин да се мотивира аудиторията.

Мая Вапцарова: Поздравявам Ви с Вашето представяне. Освен професионализъм, в концепцията Ви личи и птичи поглед върху проблематиката. Искам да Ви насоча към един въпрос. Според социологическо проучване 7-20-годишните са загубени за БНР. Какво ще направите за това?

Валерий Тодоров: Радио „Благоевград“ сключи договор за младежка линия с Благоевградския университет. Така младите хора ще се докажат в активна среда. Мисля, че това е един добър опит. В последните години начинът на мислене на цели групи хора се промени. Младите се оказаха много по-адаптивни в това. Затова радиото може да търси сътрудници – детски състави, млади хора с потенциал.

Милен Вълков: Говорите за мрежа от кореспонденти в страната и чужбина, която е важна за Вас. Но България е в дълг към нашата диаспора в чужбина, към хората, които трайно живеят там.

Валерий Тодоров: Ще останем в дълг и близките години. Нямаме технологични възможности. А тези хора имат интерес към това, което се случва в България. Разработваха се варианти на какви езици и в кои страни да се излъчва. Но нашата диаспора там иска да слуша нашето радио, а не предавания на различни езици. Развитието на цифровизацията ще помогне за това. Електронните сайтове на медиите имат голямо значение. Добре е да има справочна база в сайтовете, от която да може да се избере желаното предаване. Интернет сайтът и сателитното излъчване са начините да се реши този проблем.

Стефан Димитров: Рекламно-издателската къща на кого ще е подчинена?

Валерий Тодоров: Пряко на генералния директор Ще бъде самостоятелна структура. Така ще могат да се осъществят намеренията да се тиражират фондовете

и да се контролира продукцията. Изданията за култура на радиото също трябва да бъдат в нея. Защото се правят предавания с много интересни личности, а контактът с тях се губи. Тази къща ще издаде дискове под формата на културно-образователна енциклопедия.

Стефан Димитров: Част от бюджета ще отива в продуцента, така ли? Кой одобрява продукцията?

Валерий Тодоров: В зависимост от обема – Управителният съвет взема решение. Това ще бъдат допълнителни приходи към бюджета.

Стефан Димитров: Ще има ли реформа в структурата на радиото? Всичко, което казвате дотук, е пожелателно. Като навлязат новите технологии, ще има ли съкращения? Колко души работят сега в радиото? Няма ли случаи, в които доста хора се занимават с едно нещо?

Валерий Тодоров: Вариантите са два – или многопрограмноста да натовари сегашния състав, или този състав да бъде редуциран. Ще се оптимизират структурите, в които предстои пенсиониране. В радиото има някои уникални професии. С пенсионирането на тези хора, радиото губи функциите им. В звукозаписа, например, с пенсионирането на тези хора, функциите им ще отмрат. Няма приемственост.

Стефан Димитров: Има и застаряване на гласовете.

Валерий Тодоров: Слушате едни и същи гласове и от това идва усещането за застаряване. Но прибързаното вкарване на нови хора вкарва нови проблеми – с тяхната езикова култура, говорна техника.

Бойчо Кулински: Акцентирате върху равнопоставеността на програмите. Говорите за възстановяване на програма „Орфей”, например. Тя равнопоставена ли ще бъде?

Валерий Тодоров: Като внимание, насочено към нея, и технологично развитие „Ботев” изостава. Но това не означава, че програмата е Б-отбор. Защото обществената функция на Националното радио се изпълнява точно от нея. Техниката там е в критично състояние. Даже регионалните програми са по-добре. Така че за равен старт на всички трябва да има равнопоставеност в технологията.

Колкото до възстановяването на програмата „Орфей” – в звуковия фонд на БНР има уникални записи, до които публиката няма достъп. С връщането си „Орфей” ще стане музикална среда и образователен фактор.

Людмил Стайков: Приятно ми беше да чуя, че програмата „Христо Ботев”, която дълго време беше неадекватна с мощта на българската култура, дава надежди със стойността на Златния фонд.

Споменахте за говорна култура, език, търпимост – наблягам специално на това. Напоследък звучат неточни ударения, жаргон, лошо говорене. Езикът е зле. Общественото радио защитава тези функции на езика. Всички дискусии на европейско равнище подчертаха значението на обществените радиа. Дано в регионите се увеличат UKV предавателите. Аз имам надежда за възможностите на общественото радио. Въпросът е – като се срещнем след изтичането на мандата ви, ако бъдете избран, ще покажете ли отново двете схеми, които представихте в концепцията си – на лоша и частична чуваемост на националното радио в отделни региони – без петна?

Валерий Годоров: Ще се постараям. В заключение бих искал да кажа, че доброто, което радиото може да въведе в своето звучене, е да има ново отношение към успешните хора, да се въведе една нова ценностна система.

Поради изчерпване на въпросите и изтичане на времето за събеседване, **Мария Стефанова** благодари на кандидата и закри събеседването.

С това първият от двата дни за събеседване на кандидатите за генерален директор на БНР приключи.

Членове на СЕМ

Бойчо Кулински

доц. д-р Лилия Райчева

акад. Людмил Стайков

доц. д-р Маргарита Пенчева

Мария Стефанова

Мая Вапцарова (отсъства)

Милен Вълков

доц. д-р Райна Николова

Стефан Димитров